

ρούμενος ἐν κωλύματι τοῦ εἰδικοῦ γραμματέως.

4. Αἰτήσεις περὶ ἐξαιρέσεως μελῶν τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, δικάζονται παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, παρισταμένου καὶ τοῦ αἰτουήτος. Ἐὰν ὁμως ζητηθῇ ἡ ἐξαιρέσις ὁλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου, ἡ σχετικὴ αἴτησις δικάζεται παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, ὅπου ἀποφαίνεται περὶ τοῦ βασισμοῦ ἢ μὴ τῆς αἰτουμένης ἐξαιρέσεως τοῦ αἰτουμένου δικαιομένου νὰ παραστῇ εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆ. αἰτήσεώς του.

5. Ἐν περιπτώσει ἐξαιρέσεως ὁλοκλήρου τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, ἐκλέγονται πρὸς ἐκδίκασιν τῆς δι' ἡν ἡ ἐξαιρέσις ὑποθέσεως ὑπὸ τῆς Ἀντιπροσωπείας ἕτερα ἕξ μέλη τοῦ ἐπιμελητηρίου ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσόντα, προεδρεύει δὲ ἕτερος Νομικὸς Σύμβουλος, ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου.

(ἔπεται τὸ τέλος)

ΕΔΑΦΟΛΟΓΙΑ

ΒΙΟΧΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ

ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΓΑΙΩΝ

(συνέχεια καὶ τέλος).

Πλείας ἐπιστημόνων, ἐδαφολόγων, ἀπὸ μακροῦ εἶχον ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι γαῖαι, ὧν ἡ γονιμότης ἐστομοῦτο ἔναντι τούτων ἢ ἐκείνων τοῦ φυτοῦ, ἀνεθάλαν αὐθις αὕτη διαθερμάνσεως αἰσῶν. Τοῦτο ἀπεδόθη εἰς τὴν δι' ὀξειδώσεως καταστροφὴν τῶν βλαβερῶν μικροοργανισμῶν ἢ τὴν ἀποσύνθεσιν τῶν ἀνωφελῶν οὐσιῶν, αἰτίνες, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Greig Smith, ἐπικολλῶνται ἐπὶ τῶν μορίων τῆς στεριωθείσης γῆς. Αὗται εἶνε ἀλειφατικά ἢ ῥητινώδης οὐσίαι κολλοειδοῦς μορφῆς.

Ἡ Βρετανικὴ Γεωπονικὴ Σχολή, πρώτη διὰ τῶν Russel καὶ Hutchinson ἐπρότεινε τὴν διὰ θερμάνσεως θεραπείαν τῆς στεριώσεως τῶν γαιῶν. Ὡς πρόσφορος θερμοκρασία ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀπὸ 90° — 120° C, ἐπέκεινα τῆς ὁποίας ἡ θερμότης ζημίας μᾶλλον γίνεται πρόξενος ἢ ὠφελείας. Κατὰ τὸν Jensen, ἡ θέρμανσις αὐξάνει τὴν διαλυτότητα τῶν ἁλάτων, καθιστᾷ τ. ἔ. τὰ θρεπτικὰ συστατικά ἀπορροφήσημα.

Τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν ὄλων τῶν ἐγκυψάντων ἐπιστημόνων δὲν ὄνωυθ ἢ θερμῆν νὰ πλέκωσι συνηγορίαν ὑπὲρ τῆς θεωρίας τῶν Russel καὶ Hutchinson, οὔτινες διίσχυρίζονται, ὅτι ἡ λυσιτελής ἀποτελεσματικότης τῆς διὰ

θερμάνσεως ἀπαστειρώσεως τῶν κεκηκειῶν γαιῶν ὀφείλεται εἰς τὴν φθορὰν τῶν «πρωτοζωϊκῶν» καὶ τῶν ἄλλων τοξινοδῶν φυραμάτων, ἦτις συνεπάγεται τὴν εὐκόλον ἀναπαραγωγὴν καὶ ἀναπλουτισμὸν τοῦ ἐδάφους ὑπὸ τῆς ἐπιθυμητῆς γλωρίδος βακτηρίων.

Ἡ χρῆσις τῆς θερμοτήτος ἐπαναδίδει, κατὰ μέγα μέρος, εἰς τὰ ἐδάφη τὴν πρώτην των ἀνθηρότητα.

Ἡ θεραπεία ὁμως αὕτη δὲν τυγχάνει—ἐπὶ τοῦ παρόντος—ἐφικτῆ ἢ δ' ἀπεριορισμένας ἐκτάσεις, θερμοκήπια, κ.τ.λ., μολοντί ὁ Δ. Α. Hall ἐγείρει ἀληθῆ στανροφορίαν ὑπὲρ τῆς ἐπεκτάσεως αὐτῆς καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ καλλιέργειᾳ.

Ἐν τέλει ὁ Βρετανὸς Ἐπιστήμων ἀσπαζόμενος τὰς ἰδέας καὶ τὰ συμπεράσματα τῶν προκατόχων του περὶ τῆς τοξικότητος τῶν ἐδαφῶν καὶ τῆς στεριώσεως τῆς παραγωγικότητός των βεβαίῳ, μετὰ μακρὰς πειραματικῶς ἐπαληθεύσεις καὶ βασάνους τῶν ἐν λόγῳ θεωριῶν, ὅτι ἡ θέρμανσις τῶν ἐδαφῶν καὶ ἡ χρῆσις ἀντισηπτικῶν θέτουςιν ἐκ ποδῶν τὴν κατηγορίαν ἐκείνην τῶν βακτηρίων, ἦτις παρέχει, οἰονεῖ, πράγματα εἰς τὴν ἐπωφελῆ ἐκδήλωσιν τῶν μικροβίων αἵνα διαδραματίζουσι ὄλην ἐκείνην τὴν ἄλυσιν τῶν λειτουργιῶν τῶν βιολογικῶν καὶ χημικῶν, ὧν ἀπαύγασμα ἢ ἀπλούστευσις τῆς πολυπλόκου ἄζωτοῦχοῦ ὕλης μέχρις τοῦ σταδίου τοῦ ἀμμωνιακοῦ, μορφήν ὑφ' οἷαν, πανθομολογουμένως, τὸ φυτὸν ἀρύεται τὸ ἄζωτόν του.

Αἱ μέθοδοι αὗται καλλιέργειας καὶ θεραπείας τῶν ἐδαφῶν, ἐφ' ἧς ἡ Ἀγγλικὴ Σχολὴ βαυκαλίζεται νὰ στηρίξῃ ζωηρὸς ἐλπίδας, ἐπιτυγχάνουσι βελτιώσεις τῆς καθόλου Γεωργίας, αἰτίνες δύνανται ν' ἀποκρισταλλωθῶσιν ἐν τοῖς ἑξῆς :

«Ἐξημερῶσι τὴν ζωϊκὴν καὶ φυτικὴν χλωρίδα τῶν γαιῶν, ἐνθαρρύνουσι τὰ εὐγενῆ εἶδη ἀναζωπυροῦσαι τὸ μένος των, τὰ δὲ ἐπιπλαβῆ ἀποκαθαίρουσι».

Elles donnaient à l' agriculture une physionomie nettement scientifique, évolution qu' accentuaient encore les rapides progrès de la mycologie κατὰ τὸν Paul Diffloth.

(Θεσσαλονίκη 1923. Γεωπονικὸν Χμεῖον)

Δρ. Γ. Μ. Μιχαλόπουλος, Χημικὸς
Ἐδαφολόγος